

Durante el transcurso de la comisión, yo, personalmente, he visitado en innumerables ocasiones la *conselleria*, he buscado la documentación y la he encontrado toda, toda la que yo he querido buscar la he encontrado. *(Veus)* Sí, sí. Quiero decir, a mí nadie me ha ocultado nada de documentación. *(Veus)* ¡Va!, por favor, que tengo poco tiempo.

También, me siento muy orgulloso de formar parte de esa UTE, de esa comandita. Y ¿por qué? Por una sencilla razón: porque yo no vine, yo no fui a la comisión con ningún perjuicio de inicio sobre «tenemos que buscar lo que sea». No, yo fui con ganas de saber la verdad y ver la verdad.

Y de los testimonios y de la muchísima documentación que hemos revisado, yo confirmo que ¡claro que hubo trato de favor!, hubo trato de favor por acción y por omisión de la administración, hubo una desidia total y absoluta por parte de la administración autonómica en ese momento, un descontrol total, altos cargos que desconocían incluso que eran sus funciones, ¡y nos lo discutían!, «pues mire el ROF», «no, no, eso no era competencia mía», ¡Claro que era!

Entonces, ¡vamos a ver! *(soroll de papers)*, la adjudicación; si no se controla la ejecución del contrato, si se permite el incumplimiento reiterado de condiciones esenciales del contrato, si no se hacen inspecciones, si cuando se hacen inspecciones no se sancionan, todo eso es un trato de favor, pero ¡vamos!, pero ¡de libro!, a las adjudicatarias.

Que el modelo habrá funcionado mejor o peor y cara a la señora Oltra lo mantengan y demás, pues, ¡no lo sé! Desde luego que la colaboración público-privada es buena, ¡claro que sí!, lo que pasa es que este es el claro ejemplo del mal entendimiento de lo que debe ser la colaboración público-privada porque esto fue un capitalismo de amiguetes total.

Y por tanto, como ya no me queda tiempo –insisto–, yo considero y no creo que haya que desprestigiar el trabajo de nadie como sí que se ha hecho reiteradamente en la comisión, incluso ahora que si somos perezosos, que si hoy entre cuatro hemos hecho el trabajo de uno y demás, pues yo lo siento mucho, para mí yo he votado en conciencia y el dictamen, y el trabajo que hice lo hice en conciencia, y por supuesto que he votado a favor.

Insisto, muy orgulloso de formar parte de esa magnífica UTE.

Gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor De Miguel.

Senyories, el problema és que el govern, el Consell està citat a les quatre i mitja per a comparèixer. *(Veus i rialles)* Ells tenen l'agenda molt ajustada i saben que han de comparèixer a les quatre i mitja. Per tant, suspendrem la sessió fins a les quatre mitja.

Se suspén la sessió fins a les quatre i mitja. *(El president colpeja amb la maceta)*

(Se suspén la sessió a les 13 hores i 47 minuts)

(Es reprén la sessió a les 16 hores i 32 minuts)

El senyor president:

Senyories, anem a continuar la sessió de ple.

Es reprén la sessió. *(El president colpeja amb la maceta)*

Preguntes

El senyor president:

Senyories, continuem amb el quint punt de l'ordre del dia d'esta sessió plenària de 27 de setembre amb les preguntes de control al Consell.

La primera pregunta la formula l'il·lustre diputat Fernando Pastor al conseller d'hisenda sobre l'aplicació de la taxa turística.

Senyor Fernando Pastor, li anem a donar..., si demana vosté la paraula, si és tan amable.

Ara. Sí, senyor Pastor, té vosté la paraula.

El senyor Pastor Llorens:

Gràcies, president.

Siempre hemos dicho que era una lástima que este Consell no tenga *conseller* de turismo, porque en el debate parlamentario concreto de este hemiciclo uno nunca tiene..., nunca encuentra enfrente, nunca tiene al otro lado a la primera autoridad del turismo de esta *comunitat*.

Pero bueno, dicho eso y expresada una vez más la queja de manera oficial, le queremos preguntar al señor *conseller* de Hacienda y Modelo Económico, ante la inminente elaboración de los presupuestos para el ejercicio del 2018 y ante el monumental lío que ustedes solitos han generado en torno a la aplicación de la tasa turística, ¿cuál va ser... –es la pregunta concreta– cuál va ser la política a seguir por el Consell en cuanto a la aplicación de una tasa que grave la actividad turística para dicho ejercicio? *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Pastor.

Senyor conseller... ¿Sí? Hi ha un problema... ¿3,25? Un segon.

Un segon, senyor conseller. Val, ara li posaré el temps al senyor Pastor. ¿Demana vosté la paraula, senyor conseller? *(Veus)* Sí, sí... sí, sí, demane... No funciona açò.

Ara.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Pastor.

Respecte a la pregunta que em fa la seua senyoria sobre la política que seguirà el Consell en relació a una taxa que grave l'activitat turística per a este exercici, he de dir-li que este Consell segueix els mandats de Les Corts.

I en eixe sentit, al darrer debat de política general, com sap vosté molt bé, se va aprovar una resolució que insta el Consell a impulsar un impost sobre l'activitat turística que contribuïska a millorar els serveis dels quals gaudixen els turismes, les infraestructures i dotacions turístiques, el foment i desenvolupament del sector turístic i l'impuls de les bones pràctiques laborals en el sector.

Estem, per tant, davant d'una resolució que pensa en la millora del sector. I en eixe sentit, la possibilitat d'un impost o una taxa turística pot ser un instrument que ajude a aquesta finalitat, sempre que s'aplique i s'utilitze amb el consens del sector, i amb la flexibilitat necessària per a aprofitar els possibles avantatges i evitar els inconvenients, que també en té, evidentment.

El Partit Popular sol llançar-se a fer croades, croades..., en lloc de debats polítics rigorosos, d'eixos temes on pensa que pot obtindre rendibilitat política, i la taxa turística pensa que és un d'ells.

Tanmateix, per a fer croades cal tindre una fe molt ferma, fe per a fer una croada. I sobretot coherència. I sembla que això no és cas del Partit Popular, que en el moment en què governava, allà per l'any 2013, entre les diverses possibilitats per millorar els ingressos de La Generalitat també tenia sobre la taula la taxa turística.

Nosaltres no... *(Remors; algú diu: «Xxt.»)*

El senyor president:

Disculpe, conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Proteste davant de la presidència de les paraules de Fernando Castelló... *(Veus; algú diu: «Xxt.»)*

El senyor president:

Alfredo Castelló, el senyor Alfredo Castelló.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Alfredo, perdó.

El senyor president:

No les he escoltades, però sí que és lamentable que s'interrompa quan està vosté en l'ús de la paraula.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Estem a les quatre de la vesprada, quatre i mitja. Si comencem aixina, per descomptat anem a tindre una vesprada bastant divertida.

El senyor president:

Disculpe vosté, conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Moltes gràcies.

Mire, senyor Pastor, nosaltres no demonitzem la taxa turística. La taxa existix en molts llocs d'Europa, i no passa res. Però tampoc pensem que siga la necessitat més important del sector, ni la solució més important als seus problemes, que fonamental..., consistixen, com sap vosté molt bé, en fer front als allotjaments turístics il·legals i en acabar de posar-se al dia, perquè en el moment que els conflictes de l'altra vora del Mediterrani acaben –ho desitgem–, puguen tindre una oferta diferenciada, més enllà del sol, platja i preus baixos que estos països estan en condicions d'oferir com ja oferien abans.

Per això haurem de cuidar no sols els hotels i els restaurants, sinó també l'entorn, coses com el medi ambient, el paisatge natural o l'urbanisme que requerixen recursos de les administracions públiques, i per això, perquè tots, agents privats i administracions públiques també puguen cuidar un sector econòmic tan important per a la nostra economia. Això tenim la voluntat de fer-ho amb el consens i l'acord de tots els agents implicats tant pel que fa a les actuacions com als mitjans per a poder actuar, i amb la suficient flexibilitat per a poder contemplar les situacions i necessitats diferents de turisme als diferents territoris de la Comunitat Valenciana, perquè, com sap molt bé vosté, no tenim un sol model turístic, sinó molts diferents, i que requerixen tractaments diferents.

Demà, per cert, hi ha convocat pel president de La Generalitat el consell de turisme on estan representades totes les parts per a parlar del tema.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Senyor Pastor, pot continuar vosté formulant la pregunta.

El senyor Pastor Llorens:

Gràcies de nou, president.

Nosotros, señor *conseller*, en el Día Mundial del Turismo, que es hoy, queremos felicitar y agradecer al presidente Puig que haya tenido a bien hacer caso a nuestra síndica y convocar el consejo de turismo, aunque tarde, pero lo ha hecho. Y, por lo tanto, usted, como hoy el presidente no está, pues yo le pido humildemente que traslade esa felicitación y ese agradecimiento del Grupo Popular en nuestro nombre al presidente. Como digo, podía haber hecho las cosas antes y no a toro pasado, pero más vale, como dicen, tarde que nunca.

Mire, señor *conseller*, el año pasado, hace exactamente diez meses, yo le hice a usted la misma pregunta, exactamente la misma pregunta. Y usted, entre otras cuestiones, me respondió, y después de negar la mayor, que todo lo que hiciesen iba a ser llevar al sector entre algodones. Eso lo dijo usted.

Y yo quiero decirle hoy, diez meses después, que llevar el sector entre algodones no es precisamente poner en marcha una tasa que no conozco a nadie del sector que esté a favor de la misma. Es justamente lo contrario. Yo no sé qué idea tiene usted, la de llevar al sector entre algodones, pero no hay nadie absolutamente de norte a sur en esta comunidad, ni en el litoral, ni en el interior que apruebe, que hable bien ni que quiera oír hablar de la tasa turística.

La tasa turística, señor *conseller*, ha puesto de manifiesto y ha puesto en evidencia determinadas cuestiones, algunas cuestiones, y ninguna de ellas positiva.

En primer lugar, el engaño al que el presidente Puig y secretario autonómico de la Agencia Valenciana de Turismo han sometido continuamente al sector desde el inicio de la legislatura.

Colomer, en reiteradas ocasiones, lanzó falsas promesas diciéndole al sector que no estaba en la agenda del gobierno, que no estaba en la agenda del Consell ninguna tasa y que, por lo tanto, nunca se aplicaría la misma. El presidente Puig siguió la estela del señor Colomer, y eso significa engañar al sector, a ese que usted dice «hay que llevar entre algodones», señor *conseller*.

Además, ha hablado usted de falta de coherencia. Esta tasa ha servido para poner..., y este tema ha servido para poner de manifiesto y en evidencia la falta de coherencia, de rigor y de seriedad de un Consell que en un mismo hemiciclo se atreve a decir «no» a la tasa y «sí» a la tasa al mismo tiempo. Aquí dentro hay partidarios del «no» a la tasa y del «sí» a la tasa dentro del mismo gobierno. Incluso dentro del mismo partido, porque si hubiese respondido esta tarde el señor Colomer, si hubiese tenido rango de *conseller*, seguramente hubiese dicho cosas completamente diferentes a las que ha dicho el *conseller* de economía y modelo económico. Eso es así de claro. Por lo tanto, la falta de coherencia, de rigor y de seriedad en estos temas, la que tiene este Consell.

Y con las cosas serias, importantes, y como se suele decir, con las cosas de comer no se juega, y estas cosas son importantes y también son cosas de comer. No es serio y no es aceptable que haya un Consell que haga estas cuestiones.

Y también se pone en entredicho, y esta tasa sirve para poner en entredicho, una vez más, la palabra o el escaso valor de la palabra del presidente Puig.

El presidente Puig ha estado continuamente diciendo que a partir de ahora las decisiones se iban a tomar de manera..., la frase era: la codecisión con el sector privado, la codecisión publicoprivada. Hombre, y la cuestión más importante que se han atrevido ustedes a decidir la han hecho precisamente con nocturnidad y al margen, totalmente de espaldas, totalmente al margen del sector, que no son que los profesionales que cada mañana levantan la persiana de 250.000 empleos y del 14% del PIB en esta comunidad.

Muchísimas gracias, presidente. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Pastor.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Tiene razón. (*El conseller d'Hisenda i Model Econòmic parla amb el micròfon desconnectat*)

En les croades contra els infidels no mos va a trobar a nosaltres, ¿eh? Nosaltres estem per als debats rigorosos, que se treballen amb papers, amb xifres, amb els condicionants que porten a dir si una iniciativa d'estes tipus o d'un altre pugua facilitar l'activitat econòmica tan important d'un sector com el turisme. Perquè això és el que importa en este moment.

Estem oferint sol, platja, afortunadament, i preus baixos. Però dins de quatre dies, dins de quatre dies tota la riba del Mediterrani tindrà això i més coses. I hem de fer una política turística contundent per a pensar en el turisme de demà i de después-demà. Això és el que hem de fer. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Continuem amb les preguntes de control.

Ara, la que formula l'il·lustre diputat David Cerdán a l'honorable consellera d'agricultura i medi ambient. Senyor Cerdán, té vosté la...

Senyories, escoltem amb silenci al senyor Cerdán.

Quan vosté vullga.

El senyor Cerdán Pastor:

Gracias, *president*.